Sfânta muceniţă Anisia, lângă cei nevoiaşi şi lângă mucenici
(s.v. 30 decembrie / s.n. 12 ianuarie)

Sfânta muceniţă Anisia (†298) (s.v. 30 decembrie / s.n. 12 ianuarie):

https://www.academia.edu/44831105/Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Anisia_298_30_decembrie_

https://archive.org/details/sf.-anisia

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-anisia

***

Materiale despre Sfânta muceniţă Anisia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20muc.%20Anisia%20(30%20dec.)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Anisia

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Anisia

&&&

Martiriul Sfintei muceniţe Anisia din Tesalonic

Aşa după cum am amintit, imediat după moartea părinţilor ei cuvioasa a luat în primire averea lor uriaşă. Tuturor celor aflaţi în slujba părinţilor ei, bărbaţi şi femei le-a dăruit libertatea, dăruindu-le din belşug şi cele trebuitoare traiului.

Toate moşiile, câmpurile neşfârşite, casele luxoase, animalele, toate lucrurile pe care le deţinea le-a vândut foarte ieftin celor care le voiau, arătându-se pe sine negustor de prima mână al împărăţiei cereşti, în locul tuturor celor trecătoare aflând "mărgăritarul de mult preţ".

Şi acum întâmpinăm o problemă - cum să vorbeşti într-un mod pe înţeles demn de cuminţenia ei şi de lucrul cel greu pe care a început să îl întreprindă!

Din moment ce şi-a luat rămas bun de la hainele de preţ şi de la celelalte lucruri pământeşti, ea însăşi stând departe de acestea înainte de ultimele evenimente din viaţa ei, s-a îmbrăcat cu un "trivonio" (o haină de purtat pe deasupra, aşa cum obişnuiau să poarte spartanii. De la aceştia s-au inspirit filozofii şi mai pe urmă monahii) simplu de stofă ieftină, pentru a se înfăţisa decent şi în acelaşi timp pentru a-şi acoperi în mod potrivit înfăţişarea-i tinerească prea frumoasă, care putea să fie aducătoare de primejdii.

Cu o astfel de înfăţişare mergea prin diferite locuri din oraş, făcând numai bine în jurul ei, fiind întâiul salvator al celor fără nici un ajutor. Îi vizita pe bolnavi, le proteja pe văduve, îi îmbrăca pe cei goi, îi hrănea pe cei flămânzi şi în general pe cei aflaţi în orice fel de nevoi. Venea ca o pasăre zburătoare din cer, fiind ajutor imediat şi apărătoare dumnezeiască întru salvarea tuturor.

Însă, înainte de toate, grija ei se îndrepta spre prea frumoşii mucenici ai lui Hristos, spre cei care după chinuri fără sfârşit şi de nesuportat pe care le-au încercat, ajungeau în închisori unde continuau să sufere de foame şi de sete, fiind maltrataţi ani de-a rândul. Anisia se legase de aceştia cu legătura dragostei, cerând să

participe la patimile acestora şi la nevoinţele lor pentru Hristos. Pentru aceasta îşi cumpărase cu bani libertatea de a putea comunica cu ei în închisori. Intra în închisori şi zelul cu care se mişca acolo, ceea ce făcea şi ce spunea acolo arătau mărinimia de nedescris a sufletului ei!

Jos, la picioarele sfinţite ale lor, le acoperea, le ştergea cu buretele, le săruta rănile; ochii, mâinile şi toate membrele sale erau ca şi unse de lichidul sfinţit ce curgea din rănile acestora. Îi fericea pentru că s-au învrednicit să sufere de dragul lui Hristos, pentru zelul de care dădeau dovadă şi pentru rezistenţa lor psihică. Surprinsă de felul supraomenesc al răbdării lor, le aducea cuvinte de îmbărbătare pentru nevoinţa lor în continuare. După aceea îi ruga stăruitor cu multe cuvinte amestecate cu lacrimile dorinţei dumnezeieşti care îi curgeau continuu pe obraji din cauza dorului ce o copleşea, să o ia şi pe ea părtaşă nevoinţelor lor şi în moarte".

După acestea spăla cu evlavie mâinile şi picioarele lor, uşurându-le din marile chinuri şi aducându-le toate cele de trebuinţă. După aceea pleca de acolo, adică paşii o purtau în afara închisorii, plecându-se legilor celor fizice. Sufletului însă îi plăcea să rămână cu cei închişi, fiind legat de dorul de neclintit către Dumnezeu.
Astfel de rezultate are dragostea cea după Dumnezeu când stăpâneşte un suflet curajos! Nu numai că îl duce cu uşurinţă dincolo de cele pământeşti, dar şi pe el însuşi îl duce în afară de sine, adică în afară de trup, după cum spune şi vocea cea dumnezeiască "dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie."

(Viaţa şi minunile Sfintei Irina Hrisovalantou, care a primit mere din Rai. Viaţa Sfintei cuvioase muceniţe Anisia din Tesalonic, Editura Egumeniţa,pp. 81-84)

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Anisia

Troparul Sfintei muceniţe Anisia, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Anisia, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de de mult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trimite-mi lumină mie, ce-lui ce laud pomenirea ta cea purtătoare de lumină, prea lăudată, ca singura ce stai cu bucurie înaintea Tatălui luminilor, alungând, cu rugăciunile tale, viforul greşelilor mele.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sihăstria desţelenindu-ţi ogorul cel sufletesc, de Dumnezeu înţelepţită, lucrezi spicul muceniciei, păstrându-l pentru Plugarul cel ce ţi-a insuflat putere, fecioară muceniţă, vrednică de laudă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mâna ta cea prea bogată împărţind averea cea vremelnică, ai dobândit viaţă bogată, care nicidecum nu se pierde şi vistierie nepieritoare şi mărire cerească, muceniţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Din tine, ceea ce eşti Preasfântă, Se naşte astăzi cu Trup asemănător nouă, Făcătorul a toată lumea şi este înfăşat în scutece, Cel ce a înfăşurat marea cu negură, Maică pururea Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti Puterea mea, Doamne şi Scăparea şi Întărirea.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcătorul, iubind frumuseţea sufletului tău, te-a logodit pe tine Sieşi mireasă, cu adevărat frumoasă şi fără de prihană, muceniţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iubind Patima Celui fără de patimă, care pentru noi cu moarte a fost omorât, cinstită muceniţă, cu moarte mucenicească mori.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o jertfă duhovnicească şi ca o aducere desăvârşit curată s-a adus Ţie, Dumnezeule, ceea ce a iubit crucea Ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Loc încăpător Ziditorului celui Neîncăput te-ai făcut, încăpându-L pe El, cu Trup, Ceea ce eşti plină de dar şi cu totul fără de prihană.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială precum se cuvine, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ţinându-se pe urmele Tale cele purtătoare de viaţă, roaba Ta este rănită cu suliţa în coastă şi trece nevătămată de sabia cea chinuitoare, lăudându-Te pe Tine, Stăpâne Hristoase.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind cu razele muceniciei şi încununată fiind cu nestricăcioasă cunună, bucurându-te stai înaintea lui Hristos, Mirelui tău, muceniţă Anisia prea lăudată.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu împotriviri mucenicești ai răsturnat, surpându-l, pe cel ce a îndrăznit să înşele pe Eva cea dintâi, arătându-l neputincios şi bucurându-te, strigai: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel ce a zidit fiinţele cele fără de materie astăzi Se naşte cu Trup, ca un Om din tine, Maica lui Dumnezeu. Căruia cântăm: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Tine Doamne, cunoscându-Te muceniţa Ta, izvor de mântuire, a băut până la fund paharul muceniciei, neîndoindu-se cu inima.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, mieluşea a lui Hristos! O, junghiere bine primită de Dumnezeu! O, jertfă fără de prihană a Domnului! Purtătoare de Dumnezeu, roagă-te să ne mântuim noi.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lumină prea strălucitoare ai ajuns, apropiindu-te de Lumina cea mare şi luminezi pe cei ce prăznuiesc sfântă pomenirea ta, muceniţă Anisia.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Curgerea stricăciunii a încetat pentru că Fecioara a născut fără de stricăciune pe Cel ce a eliberat din stricăciune firea oamenilor cea stricată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luând cuget bărbătesc, în trup femeiesc, muceniţă, ai ieşit la luptă cu vrăjmaşii cei fără de trup şi cu sabia răbdării i-ai ucis pe ei.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mulţimea sângelui ai uscat marea relei credinţe şi ai adăpat cinstită Biserica lui Hristos, Sfântă Anisia, purtătoare de biruinţă, lauda fecioarelor.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Neudată ai trecut prin furtuna nevoinţelor şi povăţuită fiind de mâna Celui ce pe toate le-a făcut cu cuvântul, ai ajuns la liman de mântuire, fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel ce a zidit după Chipul Său pe Om, din multă milostivire îl zideşte din nou, din tine Fecioară, Maica lui Dumnezeu, îmbrăcându-Se pe de-a întregul cu el.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai mântuit...

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Casa sufletului tău, muceniţă, duhovniceşte fiind întărită prin mărturisirea lui Hristos, când s-au pornit valurile chinurilor, nicidecum nu s-a zdruncinat; ci, ai strigat: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cunoscând pe Hristos Soarele dreptăţii, muceniţă, nu ai vrut să jertfeşti soarelui, după porunca nelegiuitului tiran; ci, ai cântat: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sfinţitele tale sângiuri vopsindu-ţi haina mohorâtă şi încununat fiindu-ţi capul cu cunună de biruinţă, muceniţă, stai acum înaintea lui Dumnezeu, Împăratul cel Nemuritor, veselindu-te.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel ce înfăşoară cerul cu nori şi pământul cu negură, născându-Se din pântecele tău, cu scutece este înfăşat şi în iesle este culcat, Maică a lui Dumnezeu fără de prihană, dezlegându-mi lanţurile greşelilor.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat; şi puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Orfanilor, văduvelor şi lipsiţilor şi tuturor celor din nevoi ai împărţit bogăţia, iubind poruncile cele nestrămutate ale Atotţiitorului şi bând cu adevărat cinstitul pahar al muceniciei ţi-ai potolit setea, cinstită fecioară.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o zestre ai adus lui Hristos postirea, lacrimile, uciderea patimilor, vărsarea sângelui şi împungerea coastei. Pentru aceasta ţi-a şi dat ţie cunună, care nu se învecheşte şi cămară ce nu se strică şi mărire nepieritoare.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În Lumină locuieşti împreună cu îngerii, în cetele fecioarelor şi în adunările mucenicilor; împreună prăznuind faţă către faţă cu Mirele tău şi împărtăşindu-te de mărirea cea luminată, Sfântă muceniţă Anisia, strigi: toate lucrurile lăudaţi pe Domnul!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Iată acum lămurit a lipsit domn şi povăţuitor din neamul lui Iuda; că tu, cea fără de prihană, ai născut pe Cel mai înainte pus de o parte, pe Hristos, Aşteptarea neamurilor, căruia cântăm: binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine muntele cel netăiat, Fecioară, S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei ce dau cinstire chipurilor de piatră în locul Ziditorului, nesuferind a te ve-dea plecată lui Dumnezeu, mărită Anisia, te-au tăiat cu sabia, logodindu-ţi prin moarte dumnezeiască nemurire.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetatea tesalonicenilor se laudă cu scutecele şi cu nevoinţele tale, muceniţă, fecioară, iar Biserica celor întâi-născuţi, având dumnezeiescul tău duh se veseleşte cu drepţii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Anisia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tămâie, aur şi smirnă au adus magii, cu credinţă, Celui ce S-a născut în Betleem; iar purtătoarea de biruinţă a adus nevoinţele cele prin sânge ale muceniciei, rugându-se Lui pentru noi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Toiag ai odrăslit din rădăcina lui Iesei, Născătoare de Dumnezeu, născându-ne nouă astăzi pe Hristos, Floarea Dumnezeirii, prea curată, Cel ce ca Dumnezeu este Neîncăput, iar acum ca un Prunc este înfăşat cu scutece.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Peste patimile trupului împărăţind prin suferinţe făcătoare de viaţă, cu dreaptă credinţă ţi-ai vopsit cu însuţi sângele tău haina nestricăcioasă, cinstită muceniţă Anisia. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă fără de prihană a Împăratului tuturor. Izbăveşte-ne deci, din primejdii pe noi, cei ce săvârşim cu credinţă mărită pomenirea ta.

Sedelna Praznicului Naşterii Domnului, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit; Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Veniţi să vedem, credincioşilor, unde S-a născut Hristos; drept aceea să vedem unde merge steaua cu magii, împăraţii de la Răsărit; acolo îngerii cântă neîncetat; păstorii, petrecând noaptea în câmp, cântare vrednică grăiesc: Slavă întru cei de sus, Celui ce S-a născut astăzi în peşteră din Fecioară şi de Dumnezeu Născătoarea, în Betleemul Iudeii.

Moaştele Sfintei Anisia se află în prezent în Catedrala Sfântul mare mucenic Dimitrie - Tesalonic, în aceeaşi biserică unde se găsesc şi moaştele sfântului.